

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van een Europese faciliteit voor exportkredietverzekering ten behoeve van contracten voor export naar derde landen waarbij meer dan één Lid-Staat is betrokken

*COM(87) 251 def/2**(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 29 juni 1987)**(87/C 230/04)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gelet op het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de exportkredietverzekering het internationale handelsverkeer beïnvloedt en als zodanig een krachtig instrument van handelspolitiek vormt;

Overwegende dat de toenemende onderlinge afhankelijkheid van de economieën van de Lid-Staten ertoe leidt dat het aantal exporttransacties dat door verscheidene ondernemingen in verschillende Lid-Staten wordt verricht, een stijgende lijn vertoont; dat een dergelijke samenwerking een belangrijke, zelfs een doorslaggevende factor is voor het concurrentievermogen van de export van de Gemeenschap naar de markten van derde landen;

Overwegende dat de verschillen tussen de thans in de Lid-Staten geldende stelsels van exportverzekering niet alleen op de exportmarkten de concurrentie tussen ondernemingen van verschillende Lid-Staten verstoren, maar ook bij de tenuitvoerlegging van dergelijke exporttransacties op een grondslag van samenwerking tot ernstige moeilijkheden aanleiding geven;

Overwegende dat het daarom noodzakelijk is een gemeenschappelijk exportkredietverzekeringssysteem in te stellen ten behoeve van uitvoer waarbij meer dan een Lid-Staat is betrokken en ervoor te zorgen dat de gemeenschappelijke exportkredietverzekeringsspolis door een Europese exportkredietverzekeringsfaciliteit wordt afgegeven;

Overwegende dat de Commissie, handelend in nauwe samenwerking met de Lid-Staten, de voorwaarden van de gemeenschappelijke verzekeringspolis, de werkwijze van de faciliteit en de bepalingen betreffende de financiering alsook andere aspecten dient vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Exportkredietverzekering ten behoeve van uitvoer uit de Gemeenschap wordt geboden door de Lid-Staten volgens de bepalingen van deze verordening.

Artikel 2

1. In de gevallen waarin:

- ten minste 85 % van de waarde van het exportcontract voor goederen of diensten naar een markt buiten de Gemeenschap, hierna te noemen „exportcontract”, door ondernemingen in verscheidene Lid-Staten wordt geleverd, en
- het exportcontract een overeenkomstig de procedure in artikel 7 vast te stellen minimumwaarde heeft,

wordt een gezamenlijke exportkredietverzekering geboden door de exportkredietverzekeringsinstelling die voor rekening of met steun van de Staat handelt, of door de als een dergelijke instelling optredende overheidsdienst, hierna te noemen „exportkredietinstelling”, van de onderscheiden Lid-Staten, waarbij elk van deze instellingen medeverzekeraar is naar verhouding van de waarde van het exportcontract die de in de betrokken Lid-Staat gevestigde onderneming, onderscheidenlijk ondernemingen, voor haar, onderscheidenlijk, hun rekening nemen.

2. Het in lid 1, eerste streepje, genoemde percentage van 85 % kan worden verminderd in verhouding tot de verzekering van het niet-communautaire element van het exportcontract die door een buiten de Gemeenschap gevestigde, door de Europese Exportkredietverzekeringsfaciliteit goedgekeurde exportkredietinstelling wordt geboden.

3. Exportkredietverzekering vormt geen beletsel voor toegang tot het bestaande rentesubsidiemechanisme van de exportkredietinstellingen in de Lid-Staten waaruit wordt uitgevoerd.

Artikel 3

Dekking door exportkredietverzekering wordt geboden in één gemeenschappelijke polis, de Europese Exportkredietverzekeringsfaciliteitspolis, hierna te noemen „EEKVF-polis”, waarvan de voorwaarden overeenkomstig de procedure in artikel 7 worden vastgesteld.

Artikel 4

1. De EEKVF-polis wordt afgegeven voor rekening van en namens de betrokken exportkredietinstellingen van de Lid-Staten door een gemeenschappelijke agent die daartoe door elk van die instellingen wordt aangewezen.
2. De nadere bepalingen voor de afgifte van de EEKVF-polis worden overeenkomstig de procedure in artikel 7 vastgesteld.

Artikel 5

1. De in artikel 4 bedoelde gemeenschappelijke agent, de Europese Exportkredietverzekeringsfaciliteit te heten, hierna te noemen „EEKVF”, wordt per 1 januari 1988 ingesteld als een lichaam met rechtspersoonlijkheid.
2. Het bedrag van het bedrijfskapitaal van de EEKVF, dat is bestemd om haar administratieve aanvangskosten te dekken, wordt overeenkomstig de in artikel 7 geregelde procedure vastgesteld. Het bedrag wordt beschikbaar gesteld door de exportkredietinstellingen van de Lid-Staten op grond van een volgens de procedure in artikel 7 vast te stellen verdeelsleutel.
3. De administratieve kosten van de EEKVF worden bestreden uit een provisie die door de exportkredietinstellingen van elk van de betrokken Lid-Staten met betrekking tot de voor hun rekening afgegeven polissen wordt betaald.
4. De EEKVF heeft een raad van bestuur die is samengesteld uit een lid dat door de exportkredietinstelling van de onderscheiden Lid-Staten wordt benoemd en een lid dat door de Commissie die namens de Gemeenschap handelt, wordt benoemd.
5. De raad van bestuur wordt gemachtigd om:
 - te besluiten of elke ontvangen aanvraag voldoet aan de voorwaarden die in de nadere bepalingen voor de afgifte van de EEKVF-polis zijn vervat en of de polis bijgevolg kan worden afgegeven;
 - een directeur te benoemen aan wie de bevoegdheid wordt gedelegeerd het voor de werking van de EEKVF benodigde personeel in dienst te nemen.
6. De raad van bestuur besluit bij meerderheid van stemmen van de leden waaruit hij is samengesteld.

Artikel 6

Alle aanvragen voor dekking door een verzekering die door bemiddeling van de EEKVF dient te worden geregeld, worden onverwijld naar dat lichaam doorgeleid.

Artikel 7

1. Er wordt een comité opgericht, hierna te noemen „EEKVF-Comité”, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten; het wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie. Het Comité stelt zelf zijn reglement van orde vast.
2. Bij toepassing van de in dit artikel neergelegde procedure legt de vertegenwoordiger van de Commissie die het voorzitterschap bekleedt, het Comité een ontwerp van de goed te keuren maatregelen voor. Het Comité brengt over dat ontwerp advies uit binnen een termijn die door zijn voorzitter naar gelang van het spoedeisende karakter van het betrokken onderwerp kan worden vastgesteld. Het Comité spreekt zich over zijn advies uit met een meerderheid van stemmen welke volgens artikel 148, lid 2, van het Verdrag voor de vaststelling van de besluiten geldt die op voorstel van de Commissie door de Raad dienen te worden genomen. Voor de stemming in het Comité worden overeenkomstig de genoemde bepaling de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen.

De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.
De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast, indien zij met het advies van het Comité in overeenstemming zijn.
Indien de voorgenomen maatregelen niet met het advies van het Comité in overeenstemming zijn, of bij ontbreken van advies, legt de Commissie onverwijld de Raad een voorstel voor met betrekking tot de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid.
Indien gerekend vanaf de voorlegging van het voorstel aan de Raad een termijn van drie maanden is verstreken, zonder dat de Raad een besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 8

Deze verordening staat de automatische opname van bepaalde onderleveranties in de exportkredietverzekering die door de exportkredietinstellingen van de Lid-Staten wordt gedekt, en overeenkomstig Beschikking 82/854/EEG van de Raad⁽¹⁾, niet in de weg.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dertigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 18. 12. 1982, blz. 20.